

ஊடகவியலாளர் கடிதம் !

டெல்லி ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழக விவகாரத்தில் பல்கலை மாணவர்களின் கனவுகள், படிப்பு மற்றும் குடும்பங்களில் அச்சுறுத்தும் விதமாக செய்திகளை தொடர்ந்து வெளியிட்ட ஜீ (zee news) செய்தித் தொலைக்காட்சி சேனலுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து தனது வலையை ராஜினாமா செய்திருக்கிறார் ஊடகவியலாளர் . அவருடைய ராஜினாமா கடிதம் தமிழில் ,

ஊடகவியலாளர்களாகிய நாம் பிறரை களேவி கடைக்கிறோமே அன்றி, நம்மை நாம் களேவி கடைப்பதே இல்லலை. பிறரின் கடமைகளை தீர்மானிக்கும் நாம் நம்முடைய கடமைகளை கற்றுத்து கவலை கொள்வதில்லை.

நாம் ஜனநாயகத்தின் நான்காவது துணாக அறியப்படுகிறோம். ஆனால், நம்முடைய நிறுவனங்களோ, சிந்தனையோ, நம் செயல்முறைகளோ ஜனநாயகப்பிரிவுவாக இருக்கிறதா? இந்த களேவி என்னுடையது மட்டுமில்லை, இது அனைவராலும் கடைக்கப்பட்டதுவரும் களேவிதான் .

ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழக மாணவர் சங்க தலைவர் கனஹயா குமார் மீது தசேவியவாதத் தை முன் வைத்து நடத்தப்பட்ட ஊடக விசாரணைகள் , அவரை தசேவிரோதி என்று தீர்ப்பெழுதியது, இது மிகவும் ஆபத்தான போக்காகும் .

ஊடகவியலாளர்களாக அதிகாரத்தை களேவி கடைப்பதுதான் நம் கடமை, மாறாக அதிகாரத்தோடு கைகோர்த்து நடப்பது கிடையாது. இந்த களேவிகள் தான் ஊடகவியலில் நிகழ்ந்த அழகான, நல்ல பல சாதனைகளை நிகழ்த்தியிருக்கிறது.

கனேவி கடைப்தும், கடைகாமல் இருப்ப்தும் ஒருவருடயை தனிப்பட்ட விருப்பம் சார்ந்தது. ஆனால், என்னபை பொறுத்தவரை ஒருவருடயை தனிநபர் வளி எனப்து அரசியலானதுதான். தன்னுடயை பணி சார்ந்த கடமை அல்லது சமூக-பொருளாதாரக் கண்ணோட்டம் ஆகிய இரண்டில் ஒன்றைத் தேர்வு செய்ய வேண்டிய காலம் எனப்து வந்துவிட்டது. நான் இரண்டாவதைத் தேர்வு செய்திருக்கிறேன், ஜீ செய்தி தொலைக்காட்சி நிர்வாகத்தோடு இதனை முன்னிட்டு எழுந்திருக்கும் முரண்காரணமாக எனது பணியை ராஜினாமா செய்துகிறேன்.

தங்களுடயை கனவுகளாகக் காக்க, தொடர்ந்து போராடி தியாகம் செய்ய தயாராக இருக்கிற லட்சக்கணக்கான கோடிக் கணக்கான கன்ஹயாக் களக்கும், ஜனேய மாணவர்களும் எனது ராஜினாமாவை சமர்ப்பிக்கிறேன்.

அன்பிற்குரிய ஜீ நியூஸ்,

ஒரு வருடம் நான்கு மாதங்கள் இந்த நிறுவனத்தோடு பின்னிப் பிணைந்து வலை பார்த்த பின்பு, இன்று என்னை இந்த நிறுவனத்திலிருந்து விலக்கிக் கொள்வது என்ற முடிவுக்கு வர நேர்ந்திருக்கிறது. இந்த முடிவை நான் முன்னரே எடுத்துத் திருக்க வேண்டும் எனப்து தரியும். ஆனால், இப்போதேனும் இந்த முடிவை எடுக்காவிட்டால், என்னை நானே மன்னிக்க முடியாது

நான் இப்போது சொல்லப்போவது உணர்ச்சிவசப்பட்டோ, கோபத்திலோ, எரிச்சலிலோ சொல்வதல்ல; ஆழ்ந்து சிந்தித்துதான் இதை சொல்கிறேன். நான் ஒரு ஊடகவியலாளன் மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டின் குடிமகனும் கட்ட. இந்த நாட்டின் பெயரால் குரூட்டு 'தேசியவாதம்' எனும் நஞ்சு பரப்பப்படுகிறது

ஒரு குடிமகனாகவும், வலை சார்ந்த அறத்தின் அடிப்படையிலும் இந்த நஞ்சு மலேும் பரவாமல் இருக்கச் செய்வது எனது கடமையாகும். இது, சிறு படகில் பரேலகளை கடக்கும் முயற்சி என்று நானறிவனே, ஆனாலும், இதை நான் தொடங்க விரும்புகிறேன். குரூட்டு தேசியவாதத்தை பரப்புவதை செய்து, கன்ஹயை சொல்லாததைச் சொன்னது போல தொடர்ந்து பரப்பி வந்த ஜீ நியூஸ் தொலைக்காட்சியின் செயல்பாடுகள்க்கு

எதிர்ப்பு தடுவிக் கவலே எனது வலையை ராஜினாமா செய்கிறேன்.

இதில் தனிப்பட்ட நலன் என்பது கொஞ்சம் கட்டக் கிடையாது - பணி சார்ந்த அறம், சமீக பொறுப்பு மற்றும் நாட்டின் மீதான பற்றின் அடிப்படையில் தான் இதனை நான் செய்கிறேன். இந்த மீண்டும் அம்சங்களில் ஜீ நியூஸ்டோடு இணைந்திருந்த காரணத்தினால், பல தரணங்களில் நான் தலால் வி அடநை திருக்கிறேன்.

திரு. நரநே திர மடாடி பிரதமரான காலத்தில் இருந்து, நாட்டின் ஓவ்வொரு செய்தி அறையும் மதவாதத்தை கண்டு உணர்ந்து வருகிறது என்பது உண்மையானது. ஆனால், இந்த நிறுவனத்துடன் இந்த போக்கை ஒப்பிடும் போது, அது கட்டாதல் ஆபத்தானதாக இருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய சொல்லையென்பது துவதற்கு மன்னிக்க வேண்டுகிறேன். ஆனால், இதையிட பொறுத்தமான சொல் இல்லை. ஓவ்வொரு செய்திக்கும் 'மடாடி கோணம்' கொடுத்து, மடாடி அரசின் செயல்திட்டத்திற்கு ஊக்கம் சரேக்க வேண்டிய தவேளை எங்கிருந்து எழுகிறது?

இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும் போது நாம் இன்னும் ஊடகவியலாளர்களாக இருக்கிறோமா? என்ற சந்தேகம் தான் எழுகிறது. நாம் அரசின் ஊதுக்குழல்களாக மாறிவிட்டோம் என்று தான் நினகைகத்திண்டுகிறது. எனக்கும் சரேத்து மடாடி தான் இந்நாட்டின் பிரதமர். ஒரு ஊடகவியலாளனாக இந்த அளவு மட்டும் தான் மடாடி புராணத்தை ரசிக்க முடியும். என்னுடைய மனசாட்சி எனக்கு எதிராகவே போர்தொடக்கத்தொடங்கிவிட்டது. என்னையென்றியே எனக்கு எரிச்சல் வரத்துவங்கிவிட்டது.

ஓவ்வொரு செய்திக்குப் பின்னாலும் மடாடி அரசை போற்றி புகழும் ஒரு செயல்திட்டம், மடாடி அரசை விமர்சிப்பவர்களை காலி செய்யும் யுக்தி. இவையெனத்தும் என்ன? இவற்றையென்றியென்றி நின்று நிதானித்து சிந்தித்தால் பதைதியம் பிடித்ததைப் போல உணர்கிறேன்

நாம் ஏன் இவ்வளவு கவேலமானவர்களாக, அறமில்லாதவர்களாக, பிடியின் மலே உள்ள அழுக்குகளாக மாறிப் போனோம்? இந் தியாவின் சிறந்த ஊடகக் கல்வி நிலையத்தில் படித்துவிட்டு ஆஜ் தக, பிபிசி மற்றும் ஜெர்மன் அலை எனப்படும் டயிட்ஸ் வலெப் போன்ற உயர் தர நிறுவனங்களில் பணி புரிந்துவிட்டு, நான் ஈட்டிய நற்பெயரை எல்லாம் 'சசீ' (அழுக்கடநைத்) ஊடகவியலாளன் என்னும் சொல் சிதைக்கிறது.

000000, 0000 0000000000 0000000000, 0000 0000 00000 0000000000 ?

என்னுடைய உறக்கமதே ததொலநைந்து பதோயிற்று, நான் கடுமயான மன உளசைச்சலுக்கு உள்ளாகியிருக்கிறனே.. என்னுடைய குற்றவுணர்ச்சியின் விளைவாகத்தான் இப்படி இருக்கிறனே. தசேத்துரரோக முத்திரை குத்தப்படுவதவிட ஓர்வருக்கு வறேதெ இழிவாக இருக்க முடியும்? இது ஓர்புறம் இருக்க, அப்படி ஓர்வர மீது முத்திரை குத்துவதற்கு நாம் யார்? நீ திமன்றத்தின் வலேதான் என்ன?

கனஹயாவயையும், ஜனேன்யபிவின் பிற மாணவர்களையும் தசே விரரோதிகள் என்று முத்திரை குத்துவதில் நாம் வறெறியடநைதுவிட்டோம். ஆனால், நாளை ஏதாவதொரு மாணவர் கொல்லப்பட்டால், யார் பொறுப்பு? சிலரின் கொலகைகளுக்கு மட்டுமல்ல, சில குடும்பங்களின் இருப்புக்கும் அச்சுறுத்தலை உருவாக்கியிருக்கிறோம். கலவரங்களை மட்டுமல்ல உள்நாட்டுப் போரையே உருவாக்கும் அளவுக்கு நஞ்சை மனித மனங்களில் விதைத்து வதைத்திருக்கிறோம். இது எந்த வகையான நாட்டுப்பற்று? எந்த வகையான ஊடகவியல்?

நாம் என்ன செய்யவேண்டும் என்று தீர்மானிப்பதற்கு பாஜக, ஆர்.எஸ்.எஸ்-இன் ஊதுகுழல்களா நாம்? பாகிஸ்தான் வாழ்க என்ற குரல் இல்லவதே இல்லாத காணொளியை பலமுறை ஒளிபரப்பினோம். இருட்டில் கனஹயாவின் குரல்தான் கட்டேடது என்று உறுதியாக எப்படி நம்ப முடிந்தது? பாரதீயகரோட் ஜிந்தாபாத் என்னும் முழக்கத்தை பாகிஸ்தான் ஜிந்தாபாத் என்று திரித்து, அரசின் செயல்திட்டத்திற்கு அடிபணிந்து, சில இளைஞர்களின், குடும்பங்களின் கனவுகளை சிதைக்கும் நிலைக்கு சனென்று இருக்கிறோம். காவல்துறை தனது விசாரணையை முடித்து, முடிவை சொல்லும் வரை காத்திருந்திருக்கலாம்.

உமர் காலித்தின் சகோதரியை வண்புணர்ச்சி செய்துவிடுவோம், ஆசிட் வீசி விடுவோம் என தடொடர்ச்சியாக மிரட்டப்பட்டது, துரரோகியின் சகோதரி என்று முத்திரை குத்தப்பட்டதில் நமக்கு பங்கில்லையா? ஒன்றுக்கு நூற்று முறை தசேத்திற்கு விரரோதமாக எந்த முழக்கத்தையும் ஆதரிக் கவில்லை என கனஹயா கஹும் போது, நாம் பற்ற வதைத்து பாஜக அரசின் திட்டத்திற்கு உதவியாக இருந்ததால், எவருமதே கனஹயாவின் குரலை கட்டே கவில்லை. கனஹயாவின் வீட்டை பார்த்தீர்களா? அது வறெும் வீடல்ல, இந்நாட்டின் விவசாயிகள் மற்றும் சாதாரண மக்களின் துயர வளிப்பாடு. இந்நாட்டில் புதைக்கப்படும் எண்ணற்ற கனவுகளின் புதைவிடம் அது. ஆனால், நாம் இவற்றையெல்லாம் பாரக்க கண்ணற்றவர்களாகவே இருக்கிறோம்!

இதனை சமீபத்தில் வதற்கு எனக்கு மிகுந்த வலியாகத்தான் இருக்கிறது, ஆனால், சமீபத்தில் வணேட்டும், நான் வசிக்கும் பகுதிகளிலேயே இதுபோன்ற ஏராளமான குடிசைகள் இருக்கின்றன. இந்தியாவின் கிராமப்புற வாழ்க்கை என்பது உண்மையாகவே துயரமிக் கது, அசிங்கமானது. விளவைகளை குறித்த எந்த கவலையுமில்லாமல் எளிய மக்களின் மனங்களில் விஷத்தகை கலந்திருக்கிறோம். முடக்குவாத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கண் ஹயாவின் தந்தைக்கு ஏதேனும் நேர்ந்தால், அதற்கு யார்பொறுப்பேற்றுக் கொள்வது? இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிக்கை அவருடைய குடும்பத்தையே பற்றி செய்தி வெளியிட்டிருக்காவிட்டால், விளிம்பு மக்களின் நலன்களாக பசே வணேட்டும் என்ற ஊக்கத்தகை கண் ஹயை எங்கிருந்து பற்றிப்பார்த்து என்று எவருக்கும் தெரிந்திருக்காது

ராம நாகா மற்றும் இதரர்களின் பின்புலமும், வறுமையை எதிர்கொண்டு போராடும்வதுதான். ஜனேன்யில் வழங்கப்படும் உதவித்தொகையின் வழியாகத்தான் அவர்கள் தங்கள் கல்வியை தொடர்வதோடு, வாழ்க்கையில் நெடுந்திரம் பயணிப்பதற்கான உறுதியையும் பெறுகிறார்கள். ஆனால், பி.ஆர்.பி-க்காக அலையும் வக்கிரமான நமது மனநிலை ஏறக்குறைய அவர்களது வாழ்க்கையையே நாசப்படுத்துகிறிருக்கிறது

அவர்களது கருத்துக்களோடு நமக்கு முழுமையான உடன்பாடு இல்லாமல் இருக்கலாம், ஏன் அவர்களது கருத்துகள் தீவிரத்தன்மையைக் கொண்டவை என்று கட்ட தனேறலாம். இருந்துவிட்டுப் போகட்டும், இதனால் எல்லாம் எப்படி அவர்கள் தசேத்துரோகிகள் ஆவார்கள்? இந்த விவகாரத்தில் நீதிமன்றம் எப்படி செயல்பட வணேட்டும் என்று தீர்மானிக்க நாம் யார்? டெல்லி காவல்துறையினர் இந்த விவகாரத்தில் ஜீநியூஸை கை காட்டியிருப்பது தற்செயலானதா? நாம் டெல்லி காவல்துறையோடு கட்டும் வதைத்திருக்கிறோம் என்று பசேப்டுகிறது. இதற்கு விளக்கமாக மக்களிடம் சமீபத்தில் நம்மிடம் ஏதாவது இருக்கிறதா?

எந்த வகையிலும், ஜனேன்யில் அல்லது அதன் மாணவர்களுடன் நாம் ஏன் வன்மம் கொண்டிருக்கிறோம். நவீன வாழ்க்கைக்கான கருத்துக்கள், ஜனநாயகம், பன்முகத்தன்மை, மாற்று கருத்துக்கள் என அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய அழகான கலவையான ஜனேன்யில் என்பது என்கருத்து. ஆனால், அது கிரிமினல்கள் மற்றும் தசேவிரோத சக்திகளின் கட்டாரமாக பிரச்சாரம் செய்யப்படுகிறது.

ஜனேன்யில் கிரிமினல்களின் கட்டாரமாக அல்லது நீதிமன்ற வளாகத்தில் வதைத்தே இடதுசாரித்தொண்டர்களையே தாக்கிய பாஜக எம்.எல்.ஏ. ஓபி.சர்மா கிரிமினலா? எம்.எல்.ஏ.வும் அவரது நண்பர்களும் சிபிஐ தொண்டர் அமீக் ஜமையேயை கீழே தள்ளி தாக்கும் போது, காவல்துறையினர் வேடிகை பார்த்தனர். நம் முடையை தொலக்க காட்சியும் இதே காட்சியை காண்பித்து ஓபி.சர்மா தாக்கியதாக குற்றம்

சாட்டியது. அது என்ன குற்றச்சாட்டு என்று நான் கேட்டேன். மலேலிட உத்தரவு என்ற பதில் வந்தது. நமது மலேலிடம் எப்படி இவ்வளவு அதளபாதாளத்தில் தள்ளப்பட்டது. மலேலிடக்கு ஆதரவாக எழுத்துவதை கட்டிப் பூரிந்து கொள்ள முடிகிறது. தற்போது ஓபி.சர்மா, ஏபிவிபிக்கும் கட்டிப் பரிந்துரைக்க வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது என்பதை எப்படிப் பூரிந்து கொள்வது?

என்னுடைய கையறு நிலையையும், என்னுடைய ஊடக சபைப்பாட்டையும் எண்ணி வெட்கப்படுகிறேன். இதற்காகத்தான் அனாதையையும் விட்டுவிட்டு ஊடகப்பணிக் கு வந்தனோ? கண்டிப்பாக இல்லை.

என் முன் இரண்டு தரேவர்கள் இருக்கின்றன - ஒன்று ஊடகப்பணியையே துறக்க வேண்டும் அல்லது தர்மசங்கடமான இந்த நிலையிலிருந்து விலக வேண்டும். நான் இரண்டாவதே தரேவ சபைக்கிறேன். என்னுடைய வேலைக்கும், அடையாளத்திற்கும் சம்பந்தமுள்ள விஷயங்களை தாண்டி தேவையில்லாத எதையும் கேட்கவில்லை. சிறு துறும்பென்றாலும், ஏதாவொரு வகையில் நானும் இதற்குப் பொறுப்புதான். இதனை சபைவதின் வழியாக எனக்கு வேறே இடங்களில் வேலை கிடைக்காது என்பதை உணர்ந்து இருக்கிறேன்.

ஆனால், இதே வேலையில் தொடர்ந்து நீடித்தால் லட்ச ரூபாய் சம்பளத்தை விரைவில் எட்டிவிட முடியும் என்பதையும் திரிந்து வதைத் திருக்கிறேன். ஆனால், இந்த நல்ல சம்பளம் என்னிடமிருந்து கடுமையான விலையைக் கேட்கிறது. அதை இனிமலேமும் என்னால் தர இயலாது. சாதாரண நடுத்தர வர்க்க குடும்ப பின்புலத்திலிருந்து வருகிறவன் என்ற முறையில், ஒரு மாதம் சம்பளம் இல்லையானாலும் கடுமையான பிரச்சினைகளை சந்திக்க நேரிடும் என்பது பூரிந்தாலும், இனிமலேமும் என் மனசாட்சியை நான் கொல்ல விரும்பவில்லை.

எனக்கு தனிப்பட்ட முறையில் யார் மீதும் எந்த வருத்தமும் இல்லை என்பதையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். என்னுடைய களேவிகள் அனாதையுமே ஆசிரியர்குழம் மற்றும் நிர்வாகத்தின் கொள்கைகளை குறித்துதான். இது சரியான பொருளில் பூரிந்து கொள்ளப்படும் என்று நம்புகிறேன்.

தனது வலதுசாரி சாய்வை வெளிப்படுத்துவதற்கு ஊடகத்திற்கு உரிமை உண்டென்றால், தனிநபர் மட்டத்தில் எங்களும் எங்கள் அரசியல் சாய்வை வெளிப்படுத்துவதற்கு அனாதையு உரிமைகளும் உண்டு.

ஊடகவியலாளனாக தனிநபர் கருத்து திணிப்பு இருக்கக் கூடாது என்பது பணி சார்ந்த கடமை. ஆனால், தனிப்பட்ட முறையில், விழிப்புற்ற குடிமகனாக எனது பாதை இடதுவயப்பட்டது - கட்சி அலுவலகத்தில் இருப்பதைவிட எங்கள் சரணடைந்த வாழ்க்கையில் இருப்பதுதான் இடது மனநிலை. அது என அடையாளம்

இறுதியாக, ஓராண்டு காலமாக தொடர்ந்து பயணம் செய்ய அனுமதித்த, ஜீ நியூஸில் நிறைய நண்பர்களை உருவாக்க வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி.

ஊடகவியலாளனாக தனிநபர் கருத்து திணிப்பு இருக்கக் கூடாது என்பது பணி

ஊடகவியலாளனாக தனிநபர் கருத்து திணிப்பு இருக்கக் கூடாது என்பது பணி

source: <https://minnambalam.com/k/1456185624>